

Det vil ikke være bindende for forbrugeren, hvis aftalen eksempelvis indeholder en bestemmelse om, at forbrugeren kun kan opsigse aftalen den 1. januar og den 1. juli eller en gang i kvartalet. Er bindingsperioden udløbet, vil forbrugeren således når som helst kunne opsigse aftalen med virkning fra udgangen af den følgende måned.

Opsigelsesvarslet efter bestemmelsen gælder generelt fra der er forløbet 5 måneder af aftaleforholdet, og forslaget indebærer således også, at det ikke i forbrugerforhold kan aftales, at en løbende kontrakt med en uopsigelsesperiode løber videre med en ny uopsigelsesperiode i tilfælde, hvor forbrugeren ikke opsiges aftalen inden en bestemt frist.

Den generelle bestemmelse i det foreslåede stk. 1 omfatter også de abonnementslignende aftaler, som hidtil har været omfattet af § 25, stk. 2, eksempelvis aftaler om avis- og tidsskriftsabonnementer og aftaler om løbende bogudgivelser. For disse aftaler forkortes opsigelsesfristen fra 3 måneder til 1 måned, mens den samlede længste bindingsperiode forbliver 6-7 måneder.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 2, 1. pkt.*, indebærer, at stk. 1 og 4 ikke finder anvendelse i tilfælde, hvor bindingsperiode og/eller opsigelsesvarsel mv. er reguleret i eller i medfør af anden civilretlig lovgivning. Som eksempler på sådan særlig regulering kan nævnes lejeloven og kreditaftaleloven.

Forsikringsaftaler, som er omfattet af forsikringsaftaleloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 999 af 5. oktober 2006, er generelt undtaget fra forbrugeraftalelovens anvendelsesområde, jf. forbrugeraftalelovens § 2, stk. 1, nr. 1, og vil således heller ikke være omfattet af den foreslåede § 25.

Forslaget til *stk. 2, 2. pkt.*, indebærer, at aftaler om løbende levering af varer eller tjenesteydelser til en samlet pris af ikke over 2.000 kr. ikke omfattes af reglerne om længste bindingsperiode og opsigelsesvarsel i stk. 1, hvis den samlede betaling i henhold til aftalen skal erlægges senest 14 dage efter aftalens indgåelse, og alle de af aftalen omfattede varer eller tjenesteydelser skal leveres senest et år efter aftalens indgåelse.

Det afgørende for, om en aftale er omfattet af undtagelsesreglen i stk. 2, 2. pkt., er indholdet af den konkrete aftale. Forbrugeren må således ikke være forpligtet til på et senere tidspunkt at betale yderligere i henhold til aftalen. Det betyder ikke, at der ikke må være flere afledte omkostninger forbundet med anvendelsen af den købte ydelse. Har man således eksempelvis købt et adgangskort til en forlystelsespark, vil det ikke bringe aftalen uden for det foreslåede stk. 2, 2. pkt., at man efter at have fået adgang til parken

skal betale for forlystelserne, hvis man vælger at bruge dem. Tilsvarende vil betaling for at blive omfattet af en rabatordning eller lignende ordning, som giver forbrugeren en fordelagtig stilling i forhold til senere køb af varer eller tjenesteydelser, også kunne være omfattet af stk. 2, 2. pkt., selv om forbrugeren ikke har meget gavn af ordningen, hvis den ikke følges op af efterfølgende køb.

Hvis en aftale, som er omfattet af forslaget til § 25, stk. 2, 2. pkt., fornyes, vil den fornyede aftale være omfattet af undtagelsesreglen, hvis den nye aftale selvstændigt opfylder kravene i bestemmelsen.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 3* svarer til den gældende bestemmelse i § 25, stk. 3.

Bestemmelsen indebærer, at en aftale omfattet af § 25, stk. 1 og 4, som indgås ved anvendelse af en standardformular, skal indeholde en tydelig angivelse af, med hvilket varsel og fra hvilket tidspunkt aftalen kan opsiges. Overtrædelse af denne bestemmelse kan straffes med bøde, jf. den gældende bestemmelse i forbrugeraftalelovens 29, stk. 1 (som ikke foreslås ændret).

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 4* indeholder en snæver undtagelse fra reglen i stk. 1 for så vidt angår visse særlige aftaler af betydelig økonomisk værdi.

Efter forslaget gælder der en maksimal bindingsperiode på 12-13 måneder for aftaler om løbende levering af varer eller tjenesteydelser, som efter aftalen har en årlig pris på over 20.000 kr., og som er forbundet med en betydelig værdiforringelse eller andre betydelige startomkostninger for den erhvervsdrivende, i begge tilfælde mindst svarende til den gennemsnitlige pris ifølge aftalen for 6 måneders løbende levering.

De startomkostninger, der omfattes af bestemmelsen, kan eksempelvis være forbundet med, at der skal ske en særlig tilvirkning af et konkret produkt til forbrugeren, at der skal opsættes maskinel hos forbrugeren som forudsætning for efterfølgende levering af en tjenesteydelse, eller at der sker en betydelig værdiforringelse ved aftalens start – som eksempel herpå kan nævnes den betydelige værdiforringelse, der er forbundet med ibrugtagning af en fabriksny bil, der leases.

Til nr. 2

Efter forslaget til § 26, *stk. 2*, kan der tages hensyn til sæsonmæssige udsving i værdien af den løbende ydelse ved beregningen af det beløb, som forbrugeren i medfør af stk. 1 (som ikke ændres) skal have tilbage, hvis en løbende aftale opsiges, og der er betalt for en periode, som ligger efter opsigelsen.